
Публикуван на: 13-04-2007

Източник: [Портал Европа](#)

ЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

1. Според Вас в каква степен днес са постигнати целите на основателите на Европейския съюз от 1957 година?

Основната цел на „бащите основатели“ на ЕС - Де Гаспери, Аденауер, Шуман е била да изградят устойчив модел за мирно съжителство на европейските народи. Да поставят нова основа и механизми за намиране на баланс в различията. Да докажат, че многообразието в Европа е богатство, а не повод за кръвопролития. В този смисъл целта им е постигната. Европа днес е арена на политически дебати и е в постоянно търсене на нови модели на демократично развитие, които да осигурят благосъстоянието на европейските граждани.

Основателите са започнали този процес с икономическо сближаване и отваряне. Смятало се е, че конфликтите са се дължали предимно на стремеж за икономическа доминация. Спорно е доколко това е така и затова за мен ЕС, освен икономически съюз, е също така културен и геополитически. Ето защо започнатото крие пред себе си още много предизвикателства.

2. Накъде според Вас трябва да върви ЕС след своя петдесети рожден ден - към повече солидарност или към повече предприемачество? Моля представете Вашето виждане.

Едва ли някой може да отрече необходимостта от солидарност в която и да е общност, била тя европейска, американска или където и да е по света. В солидарността няма нищо ляво и лицемерно. Това е ценност неделимо свързана с понятията за свобода и отговорност в зрелите демокрации.

Но като че ли в последните години ЕС залита в посока на солидарността без да си дава сметка, че тя е възможна само благодарение на свободата и отговорността. Свобода включително и в икономическия смисъл. Свободната инициатива в ЕС е като че ли подложена на прекалено строг контрол. На постоянно вписване в рамки, които вече излизат от нормалния процес на създаване на правила, целящи равнопоставеност на икономическите субекти. Спомням си момента, в който Силвио Берлускони, по времето когато бе министър-председател на Италия отиде на среща с предприемачи във Флоренция. Тогава му бе донесен кашон пълен с директиви на ЕС, за които предприемачите твърдяха че трябва да бъдат отменени, за да се нормализира работата им. Защото прекалената регулация, създава скъп и неконкурентноспособен продукт. В сферата на земеделието се стига до абсурда да се плаща на производителя да не произвежда. Това вече няма нищо общо със солидарността, а ни връща към стари икономически схеми от времето на социализма, чиито

резултати добре познаваме.

И в този дискурс бих добавил, че ако си въобразяваме че комунизмът е изчезнал, значи сме късогледни и лековерни. Гените му са мутирали и са станали по-устойчиви. Това е истината. Бивши комунисти станаха икономически либерали за броени часове и днес нанасят отново поражения. Мисията на държавите от Централна и Източна Европа в ЕС е да разпознават тези рецидиви, да ги показват ясно и категорично и да не позволяват да се повтарят стари грешки, с нови изпълнители и сценарии, но винаги с един и същи резултат.

3. Според Вас България има ли необходимия капацитет за ефективно участие във формулирането на политиките на Европейския съюз?

Потенциално България има всички шансове да участва ефективно във формулирането на европейските политики. Но за това трябва ефективна и компетентна администрация, както и стабилно правителство, което да е наясно с поставените приоритети. Тези условия в момента липсват.

България, най-бедната страна членка, тази година ще се превърне в нетен донор на ЕС. С други думи ще усвои по-малко пари от фондовете, отколкото ще плати за своето членство.

Правителството така и не е подготвило все още разплащателните агенции по съответните приоритети. Казват че ще стане към края на годината, но като гледаме скоростта и качеството на работа нищо не е сигурно.

4. Според Вас трябва ли Европейският съюз да продължи да се разширява?

Двете последни вълни на разширяване бяха голямо изпитание за ЕС. Затова сега пред него стои по-скоро въпроса за постигането на добър стандарт на живот в новоприсъединилите се държави. Задълбочаването на интеграционните процеси и постигането на ясна визия за бъдещите интереси и приоритети.

Иначе ЕС има потенциал и за бъдещо разширение особено що се отнася до държавите от Западните Балкани, където все още текат процеси на изпълнение на условията за членство. Европа има потенциала да се обедини в своите географски и културни граници, но умерено, поетапно и разумно.

5. Според Вас трябва ли Турция да стане член на ЕС?

Този въпрос кореспондира пряко с мнението за това дали Турция е европейска държава. А критериите за това дали една държава е европейска не са само икономически. На първо място Турция има още много какво да направи по въпроса за съблюдаването на човешките права и религиозните свободи. Признак за зрелостта на една демокрация е способността ѝ да признава грешките си в миналото и да създава механизми за да не се повтарят повече. Ясен пример за това е Германия, която е направила равностойна сметка за причините и последствията от Втората Световна Война. Същото трябва да направи и Турция по повод признаването на геноцида над арменския народ през периода 1915-1917г.

В последните 3 месеца в Турция се извършиха и четири брутални убийства на християни, само заради религиозната им принадлежност. Това не се случва никъде, дори и в страни с открито ислямски режим като Иран и Саудитска арабия. Турция има сериозни проблеми и трябва да докаже, че обладава волята да ги реши.

6. Според Вас трябва ли страните от Западните Балкани да се присъединят към ЕС?

Страните от Западните Балкани исторически и културно принадлежат към Европа. Част от тях обаче ще трябва да изминат сериозен път на подготовка и покриване на критерий за членство докато бъдат в състояние да се присъединят пълноценно. Като казвам това имам предвид предимно

Република Македония. България трябва да има много по-адекватна политика спрямо югозападната ни съседка, а не да наблюдава статично спорадичните експлозии от антибългарски настроения.

7. Одобрявате ли тактиката на Европейския съюз в диалога му с Русия?

Трудно мога да отлича някаква хомогенна тактика и целенасочена политика на ЕС по посока на Русия. Има подписано споразумение за партньорство и сътрудничество, но много от европейските държави имат диаметрално противоположно отношение и подход към Русия. Видяхме как бившият германски канцлер Герхард Шрьодер се превърна в консултант на "Газпром" за една доста прилична сума. Като за сметка на това обвърза Германия с договор за строеж на газопровод минаващ по дъното на Балтийско море и заобикалящ балтийските републики. Силвио Берлускони също се е превърнал в адвокат на Москва в ЕС. Хубаво е, че напоследък ЕС осъзнава необходимостта от единна стратегия в отношенията си с Русия. Заплахата от тотална енергийна зависимост стресна много европейски държави, които настояват за изграждане на обща енергийна стратегия на ЕС. Русия постепенно обръща поглед към страните от бившата съветска периферия и се опитва да си възвърне влиянието там. А за съжаление ние в момента имаме правителство, което е коленопреклонно предано на тази идея. Двата енергийни проекта Бургас-Александруполис и АЕЦ-Белене не защитават по никакъв начин българския интерес, а са изцяло в полза на Русия.

8. Европейският съюз или Съединените щати отговарят в по-голяма степен на личните Ви разбирания за свобода и демокрация?

Личното ми усещане съвпада напълно с една реплика изречена от баронеса Маргарет Тачър. Тя казва: "Европа е създадена от историята. Америка е създадена с философия." За американците свободата е висша ценност и те постоянно се стремят да я съхраняват. Не са готови да се лишат от нея в името на никакви имажинерни колективни права. Нещото, което липсва в Европа е все по-голямото отдалечаване от ценностния фундамент, който е оформял облика на европейските общества. Говоря за признаването на християнските ценности и корени на Европа, като основополагаща традиция. Трансценденталност, с която е пропито нашето ежедневие, нашите институции, личните ни взаимоотношения. Европа трябва да се бори и да защитава своята идентичност. В Съединените Щати това почти не съществува като проблем.

ЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

1. Каква следва да бъде ролята на българските членове на Европейския парламент?

Българските членове на ЕП ще имат ролята на представители на нацията в тази институция, добиваща все повече правомощия. Но нека уточним, че отивайки в ЕП, българските депутати там ще се разделят по класическия политически принцип ляво-дясно в различни парламентарни групи с различни визии за развитието на ЕС и националните си държави. Грешна е представата за единодействие на всички български представители. Всяка партия има свое виждане за националния и европейския интерес и се стреми да го следва. Ние искаме друга България и друга Европа, различна от това което искат БСП и ДПС.

2. Защо е важно България да има представители в Европейския парламент?

Ние вече сме част от ЕС и всички негови решения и политики ни касаят пряко. Засягат всеки аспект от живота ни и в този смисъл сме длъжни да участваме активно във формулирането на позиции и вземането на решения. Представителите ни в европейските институции са нашият глас там и трябва много да внимаваме кого изпращаме да ни представлява. Българският избирател трябва да започне да проявява много по-голяма взискателност към хората, които се превръщат в лице на нашето общество и държава на всички нива.

3. Как виждате бъдещата роля на европейските партии в политическия живот на ЕС и ще повлияе ли тя на вътрешнополитическия живот у нас?

Европейските партии вече играят сериозна роля в развитието на ЕС. Разделението на партиен принцип в ЕП води до подкрепа на различни визии за бъдещето на Европа. Партийният живот в България има своите специфики, които ще имат своето отражение и на европейско ниво. Красноречив пример за това е реакцията на Европейската Народна Партия, след като лидерът на СДС Петър Стоянов подписа споразумение за единодействие с британските консерватори. Заплахата от изключване на СДС от ЕНП няма как да не повлияе и върху вътрешнополитическия живот у нас. Става въпрос за различни визии за развитието на България и ЕС.

4. Кои от Ваша гледна точка са най-важните задачи пред Европейския парламент до края на настоящия му мандат?

Работа по изграждането на единна енергийна стратегия и поставяне на рамки за относителна енергийна независимост от Русия. Това е въпрос от първостепенно значение за ЕС. Другият важен акцент трябва да е продължаване на работата по изработването на проект за европейска Конституция, която да гарантира интеграционния процес и да се обръща към традицията на християнския облик на ЕС.

5. Каква според Вас трябва да е ролята на Европейския парламент в институционалната реформа на Европейския съюз?

ЕС има нужда от спешни институционални реформи. В този дискурс ЕП има сериозни лостове, с които да влияе върху процесите в тази посока. От ЕП зависи гласуването на бюджета на ЕС и разпределението на средствата които получават съответните институции. Така парламентът може да настоява за намаляване на бюрократичното бреме, централизацията, да настоява за редуциране на свръхрегулацията в икономическата политика.

6. Как възприемате предложението за излъчване на депутатите в ЕП от националните парламенти, а не чрез пряк избор?

Всичко зависи от това как си представяме развитието на ЕС. Парламентът в момента е изразител на волята на народите на Европа. Това е единствената институция на ЕС избирана пряко от гражданите на ЕС. И ако искаме реално представителство трябва да продължим да увеличаваме правомощията на ЕП. Ако искаме задълбочаване на интеграцията трябва да избираме пряко своите представители. В началните години от създаването на съюза, ЕП е бил асамблея на представителите на националните парламенти. В този смисъл настояването за непряк избор ще бъде крачка назад. Също така изборите за ЕП могат да бъдат често и ясен индикатор за промяна на електоралните настроения. Хората недоволно от националното си правителство могат да изпратят в ЕП повече представители на опозицията и по този начин да дадат ясен сигнал за това какво е тяхното отношение по повод политиката на управляващата администрация. Надявам се тези избори да се превърнат именно в такъв индикатор в България и ДСБ, като принципна и последователна опозиция да спечели все по-широко доверие.

7. Подкрепяте ли призивите за установяване на офисите на Европейския парламент само в Брюксел?

Това е въпрос свързан с намаляването на бюрократичната тежест. Дали офисите на ЕП трябва да се преместят в само в Брюксел или само в Страсбург е по-скоро технически въпрос. Но истината е че има нужда от подобна реформа с оглед увеличаването на ефективността и редуцирането на разходите.

ЗА БЪЛГАРИЯ

1. Законът ни за избор на евродепутати според Вас е: хубав, приемлив, лош...?

Бих определил закона като приемлив. Най-ценния пробив в този закон е одобреното искане на ДСБ за приемане принципа на уседналост при гласуването за евроизбори. Изборният туризъм трябва да спре. Трябва да се даде реално представителство на българските граждани, които живеят, работят и плащат данъци в рамките на ЕС. Още повече, че знаем кого облагодетелства масовото гласуване в Турция и организираният автобусен електорат.

2. Каква оценка по шестобалната система бихте написали за евроинтеграционните постижения на последните правителства: Костов, Сакскобургготски, Станишев?

Нека поставим нещата така. Правителството Костов бе това, което поведе България към членство в ЕС. Това бе съкровена кауза за българските демократи. Тогава България се отдели истински от Русия и получи своя шанс да се превърне в европейска държава. Тогава, за четири години, този процес бе станал необратим и никое правителство не можеше вече да поеме друг курс. Колкото до последвалите две правителства Сакскобургготски и Станишев, те по-скоро се отдадоха на инерция. Тази кауза не беше тяхна. Социалистите никога не са искали България в Европа. Те и до ден днешен предпочитат Евразийската прегръдка на Москва и блудкавите приказки за славянско братство и разбирателство. Последните две правителства не водиха България към членството, а бяха доведени в ЕС. Те и до ден днешен се държат като гости и трудно разбират какво трябва да се прави. Ето защо България тази година ще се превърне в донор на ЕС. Ще плати повече пари за своето членство отколкото може да усвои от европейските фондове. И всичко това защото последните две правителства не си свършиха работата, въпреки че датата 01.01.2007 беше известна отдавна.

Още една причина поради която поставям правителствата Сакскобургготски и Станишев под общ знаменател е, че нямаше никакъв отчет при предаването на властта. Никакво "зануляване". Не се разбра откъде започва това правителство. Докъде е стигнало старото. Все още слушаме тройната коалиция да говори за управлението на Костов сякаш до вчера той бел на власт.

3. Как ще постигате баланса между българския национален интерес, позицията на партийната група в ЕП, към която принадлежите, и личната си позиция?

Няма как, това което смятам за национален интерес да не съвпада с личната ми позиция. Вече уточнихме, че всяка партия вижда националния интерес по различен начин и това я отличава от останалите. Оттам насетне, ако позицията на ДСБ не съвпада с тази на партийната група към която принадлежим в ЕП, ние отдавна сме доказали че можем да казваме "не", дори и на нашите партньори, когато става въпрос за принципни позиции. Вече веднъж ни призоваха да гласуваме за Първанов на президентските избори и ние смятаме, че достатъчно остро мотивирахме позицията си, защо не можем да се съгласим с нашите партньори. По същия начин нямаме намерение да даваме втори шанс на доказани сътрудници на Държавна Сигурност, въпреки че и това се изплъзна от устата по председателя на ЕП при неговото посещение в България.

4. Как оценявате поведението на българските евронаблюдатели и депутати до сега?

Някой от тях си останаха в ролята на наблюдатели. Други, като водача на нашата листа г-н Константин Димитров бяха активни и провеждаха реална политика. Питанията към Европейската комисия по повод автомагистрала "Тракия" и проекта "Бургас-Александруполис" бяха негово дело.

5. Коя според Вас е личността с най-големи заслуги за европейската интеграция на България?

Ще отговоря еднозначно за да не преповтарям отговора си на един от горните въпроси. Личността, която поведе България към ЕС и има най-големи заслуги за нашето членство е Иван Костов.

6. Трябва ли България да направи референдуми за следващите разширявания на ЕС?

Никога не съм бил привърженик на референдумите като модел за осъществяване на някакъв вид пряка демокрация. Гражданите на обикновени избори дават своя вот за политици и програми, които съдържат позиции по въпросите, които владеят политическия дневен ред. Ако някоя партия няма позиция по дадена тема това си остава за нейна сметка, просто избирателят не гласува за нея. Не мисля, че когато във Франция и Холандия бе проведен референдум по повод проекта за европейска Конституция, много от хората разбраха точно за какво гласуват. Повечето изобщо не бяха прочели предложените текстове. Създаде се истерия и се появиха условия за евтин популизъм. Затова избирателят делегира на своите представители в парламента правото да правят подобен избор. И ако не е доволен от него, просто го показва чрез вота си на следващите избори.

7. Трябва ли България да направи референдум за членството на Турция в ЕС?

Отговорът е до голяма степен сходен с казаното по-горе. Има партии които са против и партии, които са за членството на Турция в ЕС. Във всяка от позициите има нюанси и избирателят, когато гласува избира и една от тези платформи. Ако ние от ДСБ сме против това членство, докато Турция е неподготвена, то БСП, ДПС и СДС подкрепят Турция в опитите ѝ да стане пълноправен член на ЕС. Остава избирателят да реши.

ЗА ВАС

1. В коя политическа група в ЕП виждате своето място?

ДСБ е член на групата на Европейската Народна Партия и е естествено и аз да виждам принадлежността си към тази фракция в ЕП.

2. В коя комисия на ЕП бихте искали да членувате?

Външни работи. Работил съм в областта на Общата политика за Сигурност и Защита на ЕС.

3. Кои чужди езици владеете?

Италиански и английски.

4. Какви сертификати за владееие на чужди езици притежавате?

За гореизброените два чужди езика.

5. Имате ли финансови задължения?

Не.

6. Имате ли участие в стопански и нестопански организации и кои са те?

Изпълнителен директор съм на Фондация "Демокрация".

7. Подавали ли сте декларации по Закона за лицата, заемащи висши държавни длъжности? Готов/а/ ли сте да ни ги предоставите за публикуване?

Не съм заемал такива длъжности.

8. Гласувахте ли на първия тур на последните президентски избори?

Да.

9. В колко партии сте членували?

Първоначално в СДС, но прекратих членството си още преди създаването на ДСБ. Сега съм член на ДСБ.

10. Били ли сте член на партия или младежка организация преди 1989 г.?

Не.

11. Свързан ли сте със структурите на бившата Държавна сигурност?

Не.

12. За мъжете: служили ли сте в армията?

Да.